

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie z zażalenia przedstawicielki ustawowej pokrzywdzonego **E. Z.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śląskich z
dnia 11 kwietnia 2024 r., o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. akt [...] po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 24 lipca 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Nysie, zawartego w postanowieniu tego Sądu z dnia
29 maja 2024 r., sygn. akt II Kp 217/24, o przekazanie sprawy do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę z zażalenia E. Z. do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Ząbkowicach Śląskich.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy swój wniosek umotywował tym, że zawisła przed nim sprawa z zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 k.k. i in. dotyczy byłej kuratorki społecznej tegoż Sądu i jednocześnie żony sędziego Sądu właściwego (byłego Wiceprezesa oraz Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu). W ocenie Sądu właściwego powyższe okoliczności mogą zrodzić w opinii społecznej przekonanie o braku warunków do rozpoznania zażalenia w sposób bezstronny i obiektywny, co nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Dlatego też dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za

przekazaniem tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i dlatego został uwzględniony.

Ugruntowany jest już w orzecznictwie pogląd, że wystąpienie okoliczności, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet i mylne, o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przemawia za jej przekazaniem innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 § 1 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Tak właśnie było w przedmiotowej sprawie. Za uwzględnieniem inicjatywy Sądu Rejonowego przemawiają szczególne okoliczności tej sprawy. Dotyczy ona bowiem byłej kuratorki społecznej tegoż Sądu i zarazem żony sędziego Sądu właściwego (byłego Wiceprezesa oraz Przewodniczącego II Wydziału Karnego tego Sądu).

W tych okolicznościach pozostawienie sprawy w tym Sądzie może zatem zrodzić w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania. Powyższe przemawia więc za odstąpieniem od właściwości miejscowej z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż w tych realiach Sąd Rejonowy jako taki jest „nieodpowiedni” do merytorycznego rozpoznania skierowanej do niego sprawy.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uwzględnił niniejszą inicjatywę i przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ząbkowicach Śląskich.

Podkreślić trzeba, że to rozstrzygnięcie nie oznacza powzięcia przez Sąd Najwyższy wątpliwości co do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy, lecz stanowi jedynie wyraz troski, aby wykluczyć mogące się zrodzić w opinii publicznej błędne przekonanie w tej materii, gdyby sprawa przekazana jednak nie została.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[PGW]

[ms]